



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10/2021
Гж ап 1/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Комерцијална банка“ АД Београд, чији је пуномоћник Тамара Симић, адвокат из ..., против туженог АА и ББ обоје из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1154/16 од 22.03.2018. године и о жалби туженог АА, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 18/20 од 25.09.2020. године, на седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба туженог АА, изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 18/20 од 25.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1154/16 од 22.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 1187/13 од 24.09.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно плате износ од 245.703,14 динара, са законском затезном каматом на износ од 140.008,37 динара од 28.02.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 29.420,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених да се ослободе од плаћања судских такси.

Допунском пресудом Основног суда у Лазаревцу П 1187/13 од 10.11.2015. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка, поред износа досуђеног ставом другим изреке пресуде П 1187/13 од 24.09.2015. године, солидарно исплате износ од још 20.000,00 динара. Ставом другим изреке, исправљена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П 1187/13 од 24.09.2015. године, као што је ближе наведено овим ставом изреке. У осталом делу пресуда је остала непромењена.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 1154/16 од 22.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П

1187/13 од 24.09.2015. године и допунска пресуда истог суда П 1187/13 од 10.11.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 18/20 од 25.09.2020. године, не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1154/16 од 22.03.2018. године.

Против наведеног решења Апелационог суда у Београду, тужени АА је изјавио жалбу.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе на основу одредбе члана 385. став 1. а у вези члана 411. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да жалба туженог АА није дозвољена.

Одредбом члана 385. став 1. ЗПП, прописано је да је против решења првостепеног суда дозвољена жалба, ако у овом закону није одређено да жалба није дозвољена, а одредбом става 2. овог члана прописано је да уколико овај закон изричито одређује да посебна жалба није дозвољена, решење првостепеног суда може се побијати само у жалби против коначне одлуке. Одредбом члана 411. ЗПП, прописано је да ако у чл. 394 - 410 овог закона није што друго одређено, у поступку поводом ревизије, сходно ће се примењивати одредбе овог закона о жалби против пресуде из чл. 342, 356. ст. 2. и 3, чл. 357, 358. и 363, чл. 366. ст. 2. и 3, чл. 367. став 2, чл. 368, 373, 378. и чл. 381 – 384. овог закона.

Одредбом члана 395. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају ради се о поступку који је започет подношењем тужбе – предлога за извршење од 17.12.2010. године, дакле пре 01.02.2012. године, када је ступио на снагу важећи Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11). Одредбом члана 411. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 - УС), није предвиђено да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је право на жалбу предвиђено одредбом члана 395. ЗПП, приликом оцене апелационог суда о допуштености ревизије у за то предвиђеним случајевима, тако да жалба туженог АА изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 18/20 од 25.09.2020. године,

није дозвољена, на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 - УС).

Ценећи дозвољеност ревизије тужених Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5., у вези члана 404. ЗПП, утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Врховни касациони суд је испитао благовременост изјављене ревизије у смислу члана 403. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020) и утврдио да је ревизија тужених неблаговремена.

Према члану 403. став 1. ЗПП, против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према повратицама у списима, тужени су примили другостепену пресуду 24.04.2019. године, тако да је последњи дан рока за изјављивање ревизије био 24.05.2019. године (петак-радни дан). Ревизија тужених изјављена је 25.02.2020. године, тј. након истека рока од 30 дана од дана достављања другостепене пресуде, због чега је ревизија тужених, у смислу цитиране законске одредбе, неблаговремена.

Осим наведеног, одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

У конкретном случају, ревизију против другостепене пресуде изјавили су тужени лично, уместо преко адвоката, те је у смислу члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија недозвољена.

На основу наведеног, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић